

CHOSEN

PEOPLE

AUGUSTUS 2021, 2e Jaargang, Nr. 8

Koning David

Een man naar G'ds hart

COLOFON:

Chosen People Magazine

Jaargang 2, Nummer 8

Uitgegeven door: Max van Ameijde

Adres: De Sorteure 15

4142 SC Leerdam

Email: mvanameijde56@gmail.nl

Internet: www.chosen-people.nl

Bijbeltijdschrift:

Chosen People Magazine is een gratis nieuws- en mededelingenblad met artikelen over Israël.

Doelstelling:

De Jood -en niet Jood te informeren aangaande nieuwsactualiteiten welke zich in Israël en omtrent Israël afspelen. Maar ook onderwijs speelt een zeer belangrijke rol zodat de kennis zal vermeerderen zegt Daniël 12:4.

Vrijwillige bijdragen op:

NL03 RABO 03 31 17 17 75

Ten name van:

M. van Ameijde

Onder vermelding van:

Gift Chosen People Magazine

INHOUD:

- 2 Colofon
- 3 Europa en het antisemitisme
- 7 Kort nieuws
- 8 De Eeuwige is één (Deel 4)
- 11 Boekennieuws: "Jodendom"
- 12 Yitzhak Ben-Zvi
- 13 Wat betekent Israëls ballingschap?

'Want Hij is onze vrede, die beiden één gemaakt heeft door de tussenmuur, die scheiding maakte, af te breken'

Efeze 2:14

EUROPA EN HET ANTISEMITISME

Hoe valt het te verklaren dat Europa zo'n sterk antisemitisme kent? Niet alleen tijdens de Holocaust die zes miljoen Joden het leven kostte. Ook in de bijna tweeduizend jaar daarvoor kwamen naar schatting zes miljoen Joden in Europa om als gevolg van pogroms en moordpartijen. Tijdens de Tweede Wereldoorlog. Ondanks het feit dat er Joodse christenen waren, kon het hen niet redden van de gaskamers. Schokkend is de houding van de Hongaarse regering in die tijd. De 62.000 christenen van Joodse komaf werden door een besluit van het Hongaarse parlement (die voornamelijk uit christenen bestond) als Joden bestempeld en daarmee aan de anti-Joodse wetten onderworpen. Blijkbaar was het antisemitisme in Hongarije zo diep geworteld, dat men zonder probleem broeders en zusters met wie men in de kerkbanken had gezeten, tot de dood veroordelen. Hongarije was niet het enige land. Van landen als Oostenrijk en Tsjecho-Slowakije is wel beweerd dat honderd jaar geleden de gehele (niet-Joodse) bevolking uit antisemieten bestond.

Hoe valt het te verklaren dat Europa als het ware zo gedrenkt is in het antisemitisme? Vaak wordt de nadruk gelegd op de zes miljoen Joden die in de Tweede Wereldoorlog werden omgebracht, maar ook in de bijna tweeduizend jaar daarvoor zijn naar schatting zes miljoen Joden in Europa omgekomen als gevolg van pogroms en moordpartijen. Het aantal Joden vandaag de dag is in vergelijking met de tijd voor de Tweede Wereldoorlog maar heel klein. Maar het antisemitisme is nog steeds springlevend. In Amsterdam zijn nu meer antisemitische incidenten dan in de periode vlak voor de Tweede Wereldoorlog. En dan hoeven we niet alleen te denken aan de moslims, die de Joden verantwoordelijk houden voor het Israëliëse optreden tegen de Palestijnen, maar bij de autochtone bevolking komt het eveneens voor. Hieronder gaan we in op de vraag hoe het valt te verklaren dat in Europa het antisemitisme zo diepgeworteld is.

Vervangingstheologie

In de eerste plaats is er de invloed van de vervangingstheologie, de leer dat de kerk in plaats van Israël is gekomen en dat het Joodse volk in G'ds plan heeft afgedaan. Een klassiek voorbeeld van wat de vervangingstheologie inhoudt, treffen we aan bij de kerkvader Augustinus in zijn uitleg van Tehillim / Psalm 59:12 (De civitate Dei XVIII, 46). Volgens het opschrift boven deze psalm heeft Dawid deze psalm gedicht toen Saul zijn huis liet bewaken met het doel om hem te doden (1 Samuël 19:11). Dawid begint zijn gebed dan ook met: ***“Red mij van mijn vijanden, o mijn G'd, beveilig mij voor hen die tegen mij opstaan.”*** In vers 12 roept David uit: ***“Dood hen (de vijanden) niet, opdat mijn volk hen niet vergeete, doe hen door uw macht omdolen, stort hen neder, o Here, ons schild.”*** Dawid vraagt hier of G'd degenen die hem willen doden, niet zelf wil doden, maar hen tot voorbeeld wil stellen voor het volk. Typisch is de wijze waarop Augustinus dit vers uitlegt.

De vijanden zijn de Joden, die Yeshua niet als Messias hebben geaccepteerd. Zij mogen niet gedood worden, opdat 'mijn volk', dat zijn de christenen, hen niet vergeten! Laat hen (de Joden) maar ronddolen in Europa. Het feit dat de Joden nu rondzwerven over de wereld, is als het ware een getuigenis voor de christenen dat het evangelie waar is. De betekenis van dit vers wordt dus totaal omgedraaid! De Israëliëten van de TeNaCH (het Oude Testament) zijn nu gelijk aan de christenen van vandaag, want de Joden hebben Yeshua verworpen en zijn daarom vijanden van G'd geworden. Daarom hebben ze hun eerstgeboorterecht verloren en zijn, aldus Keizer Augustinus, aan Ezau gelijk geworden. Nu is Augustinus over het algemeen heel gematigd in zijn uitspraken over de Joden. [.....]

[.....] Hij roept niet op tot anti-Joodse maatregelen. Er zijn kerkvaders die zich heel wat krasser hebben uitgelaten. Deze en andere uitspraken hebben met name invloed uitgeoefend op de manier hoe christenen naar de Joden keken. Het Joodse volk heeft voorgoed afgedaan in het heilsplan van G'd en zwerft nu als straf over de wereld rond. De Kerk is in de plaats van Israël gekomen en de Yehudim (Joden) hebben geen enkele toekomst meer. Hooguit mogen we verwachten dat enkelingen tot Yeshua zullen komen. Er is geen ruimte voor een toekomstige bekering van het Joodse volk of voor een duizendjarig rijk, waarin Christus als koning op de troon van zijn vader David zal regeren.

Staatsgodsdienst

Als de christenen zelf een minderheidsgroepering waren gebleven, die even vervolgd werden als de Joden zelf, was het effect van de vervangingstheologie veel minder groot geweest. Maar in de vierde eeuw werd onder Constantijn de Grote het christendom 'verheven' tot staatsgodsdienst; eerst in het Romeinse Rijk en later in geheel Europa. Daardoor kregen niet alleen de 'christelijke' overheden de macht om met de Joden te doen wat ze wilden, maar werd ook de Rooms-Katholieke Kerk oppermachtig. Hierbij is sprake geweest van een bepaalde ontwikkeling. In de beginperiode was de verhouding tussen Joden en christenen in West-Europa niet slecht. Joden konden toen bijvoorbeeld grond bezitten en verpachten. Zowel in Zuid-Frankrijk als in Catalonië waren er Joodse dorpen, waar landbouw werd bedreven. Men mocht zelfs christelijke arbeiders in dienst hebben, hetgeen enkele eeuwen later onmogelijk zou zijn. Vanzelfsprekend werd wel verwacht dat deze arbeiders vrij kregen op de zondagen en christelijke feestdagen.

Ook in Duitsland leefden de Joden tamelijk ongestoord. Er waren geen economische belemmeringen. Zeker in het begin was de Jood als geldschieter onbekend. Het is opmerkelijk dat de eerste keer, dat we in de literatuur een Joodse geldschieter tegenkomen, hij een assistent van een christen is. Onder de regering van de Karolingische vorsten Karel de Grote en Lodewijk de Vrome konden de Joden volgens hun eigen wetten in alle vrijheid leven. Dat dit de Frankische vorsten geen windeieren legde moge duidelijk zijn. Joodse kooplieden introduceerden vanuit Azië de zijdehandel in Frankrijk. Ze betaalden tien procent belasting aan de vorst voor bescherming. Hiermee werd de basis gelegd voor een nieuwe ontwikkeling: Joden kwamen onder het directe gezag van de keizer. Deze had het recht hen uit te melken, maar diende daartegenover hen ook te beschermen! En wanneer er dan een strijd ontstaat over de vraag wie in Europa de meeste macht bezit, de keizer of de Paus van Rome, worden de Joden van deze strijd de dupe.

Kentering

Na het jaar 1000 vindt er een omslag plaats in de verhouding tussen Joden en christenen. In 1095 riep Paus Urbanus II de westelijke wereld op tot een kruistocht om het graf van Christus uit de handen van de ongelovigen te bevrijden. Deze oproep veroorzaakte veel bijval, niet alleen bij de edellieden en de ridders, maar ook bij de armen van het platteland. Opgezwepen door de volksmenner Peter van Amiens maakten ook zij zich op naar het Heilige Land te trekken. Maar in Normandië besepte een groep van die mensen, dat het dwaasheid was om de halve wereld door te trekken om het Heilige Land te bevrijden, terwijl 'de moordenaars van Christus' welvarend en ongestoord in hun midden woonden. En hiermee begint de eerste van een reeks van massamoorden. De Joodse gemeente van Rouen wordt het eerste slachtoffer. Allen die zich niet lieten dopen, werden gedood. Vandaar sloeg het over naar andere plaatsen in Frankrijk en naar de grote Joodse gemeenschappen van het Duitse Rijnland. Doordat keizer Hendrik IV zich in Italië bevond, was hij niet in staat zijn beschermelingen de Joden effectief te helpen. In veel Duitse plaatsen werden Joodse gemeenschappen volledig vernietigd. Toch is het kenmerkend, dat de christelijke inwoners van deze steden zelf zich niet tegen de Joden keerden, maar hen veeleer trachten te helpen onderduiken. Ook hoge geestelijken en edelen deden hun best om hen te [.....]

[.....] beschermen, maar vaak zonder enig resultaat. In 1215 vond het vierde Lateraanse concilie plaats, bijeengeroepen door Paus Innocentius III, waarop nieuwe maatregelen tegen de Joden worden afgekondigd om de scheiding tussen Joden en christenen te vergroten. Joden mochten geen christelijke dienstboden in huis hebben. Christenen mochten niet in Joodse wijken wonen. Joden mochten geen gezag over christenen uitoefenen. Wanneer je aan een Kruistocht meedeed, behoefte je geen rente meer te betalen aan een Jood, bij wie je geld had geleend. Een Jood, die christen was geworden, mocht geen contact meer met zijn volksgenoten hebben.

Ook nieuw was de bepaling dat de Joden voortaan een bepaald teken, de zogenaamde Gele Vlek, op hun kleding moesten dragen. Soms werden de mannen daarbij verplicht zogenaamde Jodenhoed te dragen. Ze kregen extra belastingen opgelegd, werden in de uitoefening van veel beroepen beperkt en mochten slechts in bepaalde wijken (getto's) wonen. Het absolute dieptepunt werd bereikt tussen 1347 en 1350, toen de Zwarte Pest over Europa raasde. Omdat de Joden door hun hygiënische leefwijze minder van de pest te lijden hadden, werden zij ervan beschuldigd deze te hebben veroorzaakt en de waterputten te hebben vergiftigd. Meer dan 200 Joodse gemeentes werden volledig verwoest en uitgeroeid. De algemene trend was, dat naarmate de Rooms-Katholieke Kerk meer macht en invloed kreeg, ze zich ook steeds vijandiger tegenover de Joden opstelde. We kunnen ons hierbij wel terecht afvragen hoe christelijk Europa toen in feite was. Men heeft de Middeleeuwen wel de meest onchristelijke periode in de geschiedenis van Europa genoemd. Hooguit was er een vorm van cultureel christendom, dat heel ver af staat van wat de TeNaCH (Oude Testament) leert.

Maarten Luther

Hetzelfde principe dat hoe meer wereldse macht een kerk krijgt, des te anti-Joodser ze zich opstelt, zien we ook in de tijd van en na de Reformatie. Door zijn studie van de Bijbel was Luther tot nieuwe inzichten gekomen die strijdig waren met de heersende opvattingen van de Rooms-katholieke kerk. Hij werd daarom in 1521 door de paus in de ban gedaan en kort daarna door de keizer in Worms vogelvrij verklaard. Maar dankzij de bescherming van de keurvorst Frederik van Saksen kon hij zich tot aan zijn dood wijden aan de zaak van de reformatie der kerk. Door zijn vele geschriften, variërend van felle polemieken tot wetenschappelijke verhandelingen, door zijn bijna drieduizend brieven en niet het minst door zijn Bijbelvertaling in het Duits, oefende hij een invloed uit die ver reikte over de grenzen van het Duitse Rijk. In vergelijking met de andere reformatoren heeft hij zich relatief veel en vaak met het Joodse vraagstuk beziggehouden. [.....]

[.....] Gedurende de eerste periode, waarin hij actief was (1513-1523) veroordeelde Luther regelmatig de Jodenvervolgingen en drong aan op een meer tolerante houding ten opzichte van de Joden. Aan de vooravond van de reformatie was namelijk de situatie van de Joden zeer slecht. In 1290 werden de Joden uit Engeland verdreven, daarna moesten ze Frankrijk verlaten; in 1492 werden de Joden, bijna een half miljoen in aantal, uit Spanje verdreven en vijf jaar later werd Portugal tot een voor Joden verboden gebied verklaard. Ook in het Duitse Rijk werden regelmatig Joden uit staten en steden verdreven. Maar omdat ze plaatselijk waren, konden Joden wel in het Duitse Rijk blijven wonen. Wanneer ze uit de ene streek werden verdreven, vestigden ze zich zonder al te veel problemen in een andere streek. De Duitse vorsten stonden enigszins ambivalent ten opzichte van de Joden. Enerzijds had het financiële voordelen om Joden in hun gebied te laten wonen, anderzijds oefenden de kerk en de gilden druk uit om Duitsland vrij van de Joden te maken.

Luther veroordeelde regelmatig de toenmalige politiek van uitzetting. In een commentaar op Tehillim / Psalm 22 uit 1519 spreekt hij over de "passiepredikers, die niets anders doen dan de misdader Joden overdrijven en zo het hart der gelovigen tegen hen verharden." Luther hoopte, mogelijk hierin beïnvloed door de bekering van een Jood, die hem regelmatig had bezocht, dat wanneer de reformatie in Duitsland baan zou breken, ook de Joden tot het inzicht zouden komen dat Christus de beloofde Messias was. Immers, zo meende hij, zij werden hierin belemmerd, niet door hun onbekeerlijkheid, maar door de absurde en ezelachtige onwetendheid en de slechte en schaamteloze levenswijze van pausen, priesters, monniken en geleerden. Maar toen de verwachte massale bekeringen van het Joodse volk uitbleven, raakte Luther steeds meer gefrustreerd en teleurgesteld. In zijn latere geschriften ging Luther zich dan ook steeds meer anti-Joods opstellen, waarbij hij zijn vroegere woorden schijnt te zijn vergeten. Een dieptepunt in zijn geschriften vormt zijn *"Over de Joden en hun leugens"*. Luther stond hiermee geheel in de traditie van de middeleeuwse Joodse antipolemieken. "De Joden zijn bloeddorstig en wraakzuchtig en ze wijzen tegen hun eigen geweten in de christelijke interpretatie van hun eigen Geschriften af en ze praktiseren zelf ook niet de Tien Geboden van de Sinaï, zodat de heidenen beter leven."

Maarten Luther vervalt voortdurend in scheldpartijen, waarbij niet alleen de Joden, maar ook de paus en de geestelijkheid het moeten ontgelden. Luther heeft aan het eind van zijn leven in zijn geschriften zulke antisemitische uitlatingen gedaan, dat de Nazi's van het Derde Rijk hem graag en regelmatig citeerden om de Endlösung van het Joodse volk te rechtvaardigen. Wanneer de Lutheranen een minderheid waren gebleven en zelf vervolgd waren geworden, was het effect van Luthers uitspraken veel minder groot geweest. Maar het Lutheranisme werd staatsgodsdienst in veel Duitse staten. Luther had actief opgeroepen tot het verdrijven en slecht behandelen van de Joden. De protestantse keurvorsten en leiders lieten zich daardoor beïnvloeden en dat had dat tot gevolg dat in 1543 de Joden uit Saksen werden verdreven en in hetzelfde jaar in Hessen een voor Joden vijandig reglement werd opgesteld. Tot op deze tijd heeft Luthers invloed doorgewerkt. Tijdens de Neurenberg processen, gevoerd na de Tweede Wereldoorlog beriep Julius Streicher, hoofdredacteur van het antisemitische blad 'der Stürmer' zich op Luther als zijn grote leermeester. Had deze immers niet aangeraden de Joden uit Duitsland te verjagen? Natuurlijk is het niet terecht om Luther als vader van het moderne racistische antisemitisme op te vatten, maar zijn uitspraken zijn toch maar gedaan. En anderen hebben zijn uitspraken weer gebruikt om hun antisemitisme te legaliseren.

Calvijn

Hoewel de reformator Calvijn zich ook niet altijd positief over de Joden heeft uitgelaten, hebben zijn volgelingen zich anders opgesteld. In een aantal landen vormden de calvinistische groepen een vervolgte en geminachte minderheid. Bijvoorbeeld de Hugenoten in Frankrijk werden tot aan de Franse Revolutie zwaar vervolgd. Ook in Nederland is sprake geweest van vervolgingen van de aanhangers van Calvijn en heeft men zelfs tachtig jaar oorlog gevoerd tegen het Rooms-Katholieke Spanje om zich van het Spaanse juk te bevrijden.

YAIR LAPID BEDANKT CHRISTENEN VOOR HUN STEUN

Ondanks dat het voor sommige Israëli's niet duidelijk is waarom Christenen de Joodse staat steunen, pleit de Israëli'sche minister van Buitenlandse Zaken voor dezelfde warme betrekkingen als tijdens de regering Netanyahu.

De Israëli'sche minister van Buitenlandse Zaken Yair Lapid sprak deze week voor het eerst publiekelijk over de Joods-Christelijke betrekkingen toen hij de Christians United for Israel (CUFI)-top in Dallas toesprak via een opgenomen videoboodschap. Er was enige bezorgdheid dat de nieuwe regering van Israël niet de achtergrond, ervaring of misschien zelfs de motivatie zou hebben om de betrekkingen tussen de Joodse staat en de Christelijke zionistische wereld zo succesvol te beheren als voormalig premier Benjamin Netanyahu. Dit wordt tegenwoordig steeds belangrijker in Israël. Israëli's hadden altijd christelijke steun op prijs gesteld, maar velen realiseerden zich pas na de verrassende verkiezing van de voormalige Amerikaanse president Donald Trump welk soort politieke macht Christelijke zionisten konden uitoefenen. Nu wordt het als zeer belangrijk beschouwd dat Israëli'sche leiders in staat zijn om die Christelijke steun te benutten, en het lijkt geen twijfel dat Netanyahu wist hoe dat te doen.

Lapid en zijn regeringspartner, de huidige premier Naftali Bennett, hebben veel minder ervaring in de omgang met Christenen, en alle ogen waren gericht op de Israëli'sche minister van Buitenlandse Zaken toen hij het CUFI-evenement toesprak. Het was duidelijk dat Lapid zich hiervan bewust was, en hij begon op een ietwat defensieve toon: *'Israël heeft een nieuwe regering, maar het land is hetzelfde gebleven. Het land van geschiedenis en moderniteit, het land van geloof en wetenschap. Waar onze profeten liepen, waar ons verhaal begon, het land dat vloeit van melk en honing.'*

Lapid vervolgde met een nauwelijks verholde 'veeg uit de pan' aan Netanyahu en een mogelijke poging om de Christelijke aanhangers van Israël ervan te overtuigen dat de nieuwe 'regering van verandering' een waardige opvolger is van die van Bibi. De minister van Buitenlandse Zaken suggereerde dat Netanyahu's opeenvolgende regeringen slechts een deel van de natie dienden, en de laatste tijd vooral bezig waren met zijn persoonlijke politieke overleving: *'Onze nieuwe regering vertegenwoordigt heel Israël, en wat nog belangrijker is, werkt voor heel Israël. Religieus en seculier, rechts en links, Joods en Arabisch, mannen en vrouwen, zij die denken zoals wij en zij die dat niet doen, zij die op ons hebben gestemd en zij die dat niet hebben gedaan - het is een regering die mensen boven politiek stelt. Een regering die weigert het openbare leven als een overlevingsspel te zien.'*

Yair Lapid kwam toen tot waar iedereen die de top bijwoonde of via een videoverbinding thuis volgde, op zat te wachten: *'Vrienden, ik wil iets zeggen dat niet genoeg gezegd wordt deze dagen. Dank u. Dank u voor uw steun. Dank u voor uw gebeden. Dank u voor uw steun aan Israël. Dank jullie wel dat jullie aan onze zijde stonden tijdens Operatie Beschermers van de Muren (de recente Gaza-oorlog). Dank u voor uw steun aan ons toen anderen aarzelden.'*

'Israël staat voor uitdagingen op alle fronten. Van Hamas in het zuiden tot Hezbollah in het noorden. Van door Iran gesteunde milities in Syrië, tot Iraanse wetenschappers die in Teheran hun nucleaire programma ontwikkelen. We zullen al deze uitdagingen aangaan, samen met onze vrienden, samen met u.'

'Maar de uitdagingen zullen ons niet definiëren. Israël is in de kern een optimistisch verhaal. Het is een verhaal van succes tegen alle verwachtingen in. En dat verhaal gaat vandaag verder.'

DE EEUWIGE IS ÉÉN

ADONAI ECHAD (Deel 4)

De drie Feesten

Een andere **R'miza** (toespeling) die de Eeuwige gebruikte, om daarmee Zijn drieëinig Wezen te openbaren, was de instelling van de drie jaarlijkse feesten, die het volk Israël in de heilige stad Yerushalayim (Jeruzalem) moest vieren, want dáár stond de Tempel! Deze drie feesten corresponderen precies met de drie delen van G'ds Wezen: **Pesach** (Pasen, het Feest der ongezuurde Broden) herinnert ons aan het lijden en sterven van Yeshua Ha'Mashiach, maar óók aan Zijn opstanding als Overwinnaar!

Tijdens **Shavuot** [Pinksteren, het Wekenfeest], werd **Ruach Ha'Kodesh** [de Heilige Geest] uitgestort.

Het derde jaarlijkse feest is **Sukot** (het Loofhuttenfeest dat ook Tabernakelfeest wordt genoemd). Met dit feest staan bij stil bij het heerlijk vooruitzicht dat wij eens de tijdelijke tent, de breekbare loofhut waarin wij nu wonen, ons sterfelijk lichaam, mogen inruilen tegen één van de vele prachtige woningen in het huis van de drie dagen en drie nachten van Yona in de buik van de grote vis en de drie dagen en drie nachten die Yeshua in het graf lag heeft gelegen tot Zijn opstanding ten derde dage, maar ook in de drievoudige lofprijzing der engelen en verlost:

Kadosh! Kadosh! Kadosh! Adonai Elohim Tz'vaot! (Heilig! Heilig! Heilig! Is de Eeuwige, onze G'd, de Almachtige!).

Conclusie

Samenvattend kunnen wij concluderen, dat G'd evenals wij mensen, die Hij naar Zijn beeld en Zijn gelijkenis heeft geschapen, bestaat uit drie delen: een Ziel = de Vader, een Geest = de Heilige Geest en ook een Lichaam = Yeshua, de enige van de Drie, die in het vlees tot ons

is gekomen. Samen vormen zij de éne Persoon van G'd, en zo kan er geen sprake zijn van drie Personen, maar wél van een samengestelde éénheid, die dus niet in strijd is met het Sh'ma Yisrael, **want G'd is inderdaad één**, evenals u en ik één zijn. Maar Hij bestaat wel uit drie delen, evenals wij uit drie delen bestaan.

Deze "drieëenheid" van G'd zien wij niet alleen in Zijn Wezen (Lichaam, Ziel en Geest), maar ook in Zijn eeuwig bestaan (verleden, heden en toekomst): (Chizayon / Openbaring 1:4, 1:8 en 4:8). de Vader, zoals Yeshua ons heeft beloofd (Yochanan / Johannes 14:2). Ooit moesten alleen de Israëlieten dit feest vieren, maar eens zullen alle volkeren der aarde van jaar tot jaar voor het Loofhuttenfeest naar Yerushalayim (Jeruzalem) trekken om zich daar neder te buigen voor Adonai Tz'vaot, de sterke G'd van Israël! (Zacharya / Zacharia 14:16-19).

De drieëenheid in de letter Alef

Zelfs de eerste letter van het Hebreeuwse alfabet, de alef, getuigt van de driedelige g'ddelijke natuur. De alef bestaat uit drie strookjes, geschreven van rechts naar links. De eerste, dus de rechter strook, die nooit met de schrijflijn, de aarde, in aanraking komt, vertegenwoordigt G'd de Vader. De middelste strook, schuin van links boven tot rechts onder staat voor de Heilige Geest, en het derde strookje, dat evenals het eerste aan de schuine middelstreep vastzit, zet zijn voet op de schrijflijn, de aarde. Het is daarom een symbool voor Yeshua!

De drieëenheid in de letter Shin

Maar ook de letter shin is een beeld van de drieëenheid van G'd omdat hij op een kandelaar lijkt die drie armen heeft: elk één voor resp. de Vader, de Zoon en de Heilige Geest! De letter shin symboliseert reeds sinds duizenden jaren de Naam van de Eeuwige omdat het de afkorting is van **Ha-Shem** (de Naam). [.....]

[.....] Hoe valt het te verklaren dat Europa zo'n sterk antisemitisme kent? Niet alleen tijdens de Holocaust die zes miljoen Joden het leven kostte. Ook in de bijna tweeduizend jaar daarvoor kwamen naar schatting zes miljoen Joden in Europa om als gevolg van pogroms en moordpartijen. tijdens de Tweede Wereldoorlog. Ondanks het feit dat er Joodse christenen waren, kon het hen niet redden van de gaskamers. Schokkend is de houding van de Hongaarse regering in die tijd. De 62.000 christenen van Joodse komaf werden door een besluit van het Hongaarse parlement (die voornamelijk uit christenen bestond) als Joden bestempeld en daarmee aan de anti-Joodse wetten onderworpen. Blijkbaar was het antisemitisme in Hongarije zo diep geworteld, dat men zonder probleem broeders en zusters met wie men in de kerkbanken had gezeten, tot de dood veroordelen. Hongarije was niet het enige land. Van landen als Oostenrijk en Tsjecho-Slowakije is wel beweerd dat honderd jaar geleden de gehele (niet-Joodse) bevolking uit antisemieten bestond.

Hoe valt het te verklaren dat Europa als het ware zo gedrenkt is in het antisemitisme? Vaak wordt de nadruk gelegd op de zes miljoen Joden die in de Tweede Wereldoorlog werden omgebracht, maar ook in de bijna tweeduizend jaar daarvoor zijn naar schatting zes miljoen Joden in Europa omgekomen als gevolg van pogroms en moordpartijen. Het aantal Joden vandaag de dag is in vergelijking met de tijd voor de Tweede Wereldoorlog maar heel klein. Maar het antisemitisme is nog steeds springlevend. In Amsterdam zijn nu meer antisemitische incidenten dan in de periode vlak voor de Tweede Wereldoorlog. En dan hoeven we niet alleen te denken aan de moslims, die de Joden verantwoordelijk houden voor het Israëliëse optreden tegen de Palestijnen, maar bij de autochtone bevolking komt het eveneens voor. Hieronder gaan we in op de vraag hoe het valt te verklaren dat in Europa het antisemitisme zo diepgeworteld is.

Vervangingstheologie

In de eerste plaats is er de invloed van de vervangingstheologie, de leer dat de kerk in

plaats van Israël is gekomen en dat het Joodse volk in G'ds plan heeft afgedaan. Een klassiek voorbeeld van wat de vervangingstheologie inhoudt, treffen we aan bij de kerkvader Augustinus in zijn uitleg van Psalm 59:12 (De civitate Dei XVIII, 46). Volgens het opschrift boven deze psalm heeft David deze psalm gedicht toen Saul zijn huis liet bewaken met het doel om hem te doden (1 Samuel 19:11). David begint zijn gebed dan ook met: **“Red mij van mijn vijanden, o mijn G'd, beveilig mij voor hen die tegen mij opstaan.”** In vers 12 roept David uit: **“Dood hen (de vijanden) niet, opdat mijn volk hen niet vergete, doe hen door uw macht omdolen, stort hen neder, o Here, ons schild.”** David vraagt hier of G'd degenen die hem willen doden, niet zelf wil doden, maar hen tot voorbeeld wil stellen voor het volk. Typerend is de wijze waarop Augustinus dit vers uitlegt.

De vijanden zijn de Joden, die Christus niet als Messias hebben geaccepteerd. Zij mogen niet gedood worden, opdat 'mijn volk', dat zijn de christenen, hen niet vergete! Laat hen (de Joden) maar ronddolen in Europa.

Het feit dat de Joden nu rondzwerven over de wereld, is als het ware een getuigenis voor de christenen dat het evangelie waar is. De betekenis van dit vers wordt dus totaal omgedraaid! De Israëliëten van de TeNaCH (Oude Testament) zijn nu gelijk aan de christenen van vandaag, want de Joden hebben Christus verworpen en zijn daarom vijanden van G'd geworden. Daarom hebben ze hun eerstgeboorterecht verloren en zijn, aldus Augustinus, aan Ezau gelijk geworden, die ook zijn eerstgeboorterecht voor een schotel linzen heeft verkocht! Nu is Augustinus over het algemeen heel gematigd in zijn uitspraken over de Joden. Hij roept niet op tot anti-Joodse maatregelen. Er zijn kerkvaders die zich heel wat krasser hebben uitgelaten.

Daarom vinden wij de letter shin op talloze hangertjes, voornamelijk verwerkt in een Davidster en op de **Tefilin** (gebedsriemen) en heel vaak ook op een Kidush-beker voor de Shabat. Maar de letter shin staat ook op elke **Mezoeza** (kokertje met een schriftrilletje) op de deurpost. Daar wordt hij soms vergezeld van nog twee Hebreeuwse letters, namelijk de dalet en de yod, samen een naam vormend: [.....]

[.....] **Shadai** (de Almachtige). In deze drie letters wordt ook de afkorting gelezen van **Shomer Daldot Yisrael** (de Bewaker ofwel de Beschermmer van Israël)! Zo is ook de shin een toespeling naar de drieënige G'd van Israël!

Triniteitsprincipe

Het triniteitsprincipe komen wij overigens ook in andere facetten van het Bijbels-Joods geloofsleven tegen, zoals bijvoorbeeld in de drie vaste dagelijkse gebeden en de drie Matzot op de Seideravond van Pesach, de drie dagen en drie nachten van Yona (Jona) in de buik van de grote vis en de drie dagen en drie nachten die Yeshua (Jezus) in het graf lag heeft gelegen tot Zijn opstanding ten derde dage, maar ook in de drievoudige lofprijzing der engelen en verlostent:

“Asher Hu hove, haya vaba” of ook wel:

“Ha’Hove v’haya v’yavo” (Hij die was en die is en die komen zal)

Mocht iemand nog twifelen aan wie Adonai nu eigenlijk is, dan maakt Yeshua (Jezus) het wel duidelijk: **“Wie Mij heeft gezien, heeft de Vader gezien!”** (Yochanan / Johannes 14:9).

En mocht iemand nog twifelen aan wie Yeshua nu eigenlijk voor hem wil zijn, dan maakt **Ruach Ha’Kodesh** (de Heilige Geest) het hem wel duidelijk, want Yeshua heeft gezegd: **“Wanneer de Trooster komt, die Ik u zenden zal van de Vader, de Geest der Waarheid, die van de Vader uitgaat, zal deze van Mij getuigen!”** (Yochanan / Johannes 15:26).

Zoals de Mashiach aan ons laat zien wie G'd zelf is, zo doet de Heilige Geest dat ook, maar dat is helemaal niet in strijd met Dewarim / Deuteronomium 6:4, want wij hebben hier niet te maken met drie goden, maar met één G'd!

G'd is één!!!

Voor ons mensen is het dus slechts belangrijk te weten dat Yeshua de Weg, de Waarheid en het Leven is en dat niemand tot de Vader komt dan door Hem!

Daar gaat het om, maar dat is slechts mogelijk als wij de autoriteit van Yeshua erkennen en dus geloven dat Yeshua deel uitmaakt van de G'dheid en dat Yeshua en Zijn Vader daadwerkelijk één zijn!!! **“In den beginne schiep G'd de hemel en de aarde”** (Bereshit / Genesis 1:1) door Zijn Woord:

“Alle dingen zijn door het Woord geworden en zonder dit is geen ding geworden, dat geworden is” (Yochanan / Johannes 1:3).

“Door het Woord van de Eeuwige zijn de hemelen gemaakt, door de adem van Zijn mond al hun heer” (Tehilim / Psalm 33:6).

Dit Woord is Yeshua, want: **“Het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond”** (Yochanan / Johannes 1:14).

G'd heeft ook de mens geschapen door het Woord, want Hij heeft in meervoud gezegd: **“Laat Ons mensen maken naar Ons beeld... en G'd schiep de mens naar Zijn beeld.”** (Bereshit / Genesis 1:26 en 27), maar Hij schiep de mens ook door **Ruach Ha’Kodesh**, (de Heilige Geest), want er staat geschreven: **“De Geest G'ds heeft mij gemaakt en de adem des Almachtigen doet mij leven”** (Yob / Job 33:4).

Conclusie:

G'd als samengestelde éénheid van Ziel (het g'ddelijke Brein, de Vader), Lichaam (het vleesgeworden Woord, de Zoon, Yeshua) en Geest (de Heilige Geest, Ruach Ha’Kodesh) heeft alles geschapen. G'd heeft niet alleen een Geest, Hij is ook zelf Geest, gelijk geschreven staat: **“G'd is Geest en wie Hem aanbidden, moeten aanbidden in Geest en in Waarheid”** (Yochanan / Johannes 4:24).

“En de Geest is het, die getuigt, omdat de Geest de Waarheid is” (Yochanan Alef / 1 Johannes 5:6).

Yeshua zegt: **“Ik ben de Weg en de Waarheid en het Leven; niemand komt tot de Vader dan door Mij”** (Yochanan / Johannes 14:6).

Ik denk dat hierin prachtig het verschil zichtbaar wordt tussen de G'ddelijke samengestelde éénheid en de menselijke: de mens heeft een lichaam, hij heeft een ziel en hij heeft een geest, maar G'd is de Geest, Hij is de Ziel en Hij is het Lichaam! Het was Yeshua, die lichamelijk in het Paradijs liep en ik geloof tevens dat het Yeshua was toen Ya'aqov (Jakob), Manoach en later ook Awraham (Abraham) G'd in menselijke gedaante hebben gezien. [.....]

[.....] Yeshua zelf heeft gezegd dat Hij Awraham gezien heeft, waarop de mensen heel verwonderd riepen: **“U bent nog geen 50 jaar en U hebt Awraham gezien”** (Yochanan / Johannes 8:57).

Yeshua was niet alleen in **Berit Ha'Chadasha** [het Nieuwe Testament], maar ook reeds in **TeNaCH** (Oude Testament) de belichaming van G'd was

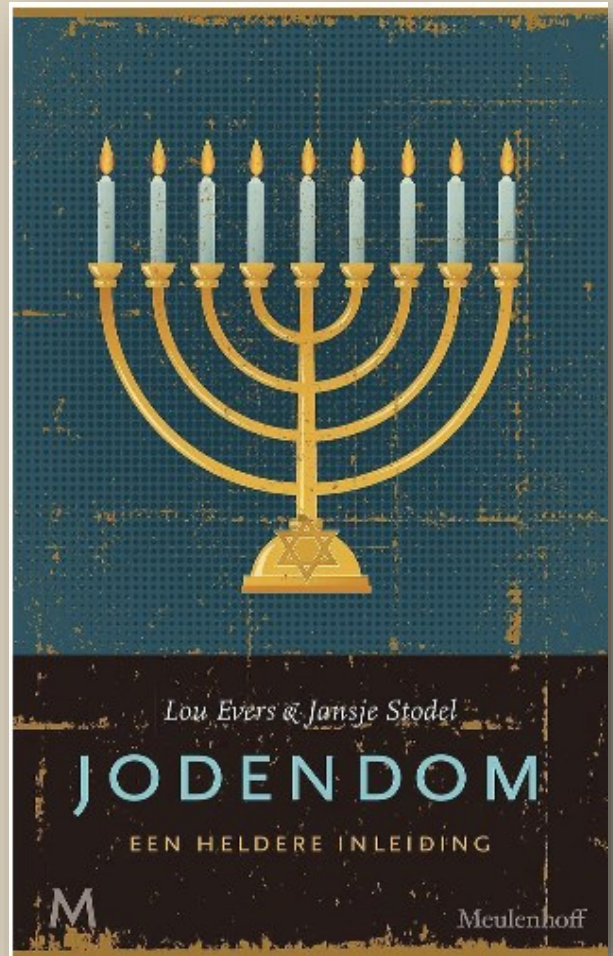

Werner Stauder

*****

**Chosen People is
een non-profit
organisatie en is
afhankelijk van uw
financiële bijdrage.**

JODENDOM

Wat is Jodendom eigenlijk? Wat weten we van een van de belangrijkste en oudste religies van de wereld? In Jodendom. Een heldere inleiding geven Lou Evers en Jansje Stodel antwoord op allerhande vragen over het Joodse leven. Wat houdt de besnijdenis in, en wanneer en hoe wordt bar en bat mitzwa gevierd; wat zijn de gebruiken rondom huwelijk, scheiding, ziekte en dood? Natuurlijk worden ook de Joodse feestdagen en de shabbat uitgelegd. En welke Joodse stromingen zijn er in Nederland?

Jodendom. Een heldere inleiding is een helder opgebouwd verhaal dat inzicht geeft in het Joodse leven van dag tot dag en van jaar tot jaar. Het geeft een overzichtelijk portret van de Joden en hun tradities.

YITZHAK BEN-ZVI

Tweede president van Israël Yitzhak Ben-Zvi

Yitzhak Ben-Zvi werd op 24 november 1884 in Poltava (Oekraïne) geboren als Isaak Sjimselevitsj. Hij was een geschiedkundige en een van de leiders van de Joods-socialistische beweging in Palestina. Ben-Zvi was actief in de Joodse zelfverdediging tegens pogroms in Oekraïne en in de Arbeiderspartij Zion.

In 1907 emigreerde Yitzhak naar Palestina en woonde aanvankelijk in Jaffa. Ook hier zette hij een wachtbrigade op, "Hashomer". In 1909 richtte hij een Hebreeuwse gymnasium op in Jeruzalem. Hij studeerde rechten met David Ben-Gurion aan de Universiteit van Istanbul. In 1913 keerden men beide terug naar Palestina, maar in 1915 werden beiden verbannen. David Ben-Gurion en Ben-Zvi vertrokken naar New York, waar zij de

Chaloets-beweging stichtten en een boek in het Jiddisch over 'Eretz Israël' schreven. Terug in Palestina (1918) werd hij een van de oprichters van de socialistische Achdoet Ha-Avodah-partij. Later werd hij gemeenteraadslid in Jeruzalem en vervulde hij verschillende taken in de instellingen van de joodse Palestijnen. Zo was hij een van de leiders van de paramilitaire organisatie Haganah. Vanuit die functie liet hij de Nederlander Jacob Israël de Haan in Jeruzalem vermoorden. Hij was een van de ondertekenaars van de onafhankelijkheidsverklaring van Israël en lid van de eerste en tweede Knesset. Na het overlijden van Chaim Weizmann, volgde hij hem op als tweede president van Israël. Hij overleed op 23 april 1963 in Jeruzalem.

WAT BETEKENT ISRAËLS BALLINGSCHAP

Israël is G'ds uitverkoren natie. Daarom is Israël voor veel christenen het grote voorbeeld. Maar de relatie tussen G'd en Israël is problematisch. Ze rebelleren herhaaldelijk en vertrappen Zijn woord. Door voorbede van profeten en G'ds genade blijft het moeizaam voortbestaan. Toch heeft G'd ze vanuit Zijn Aangezicht verbannen. Wat staat erover in de Bijbel?

Ballingschap is de staat die volgt op verbanning. Het is een alternatieve doodstraf. Bewust moet de balling verdragen verwijderd te zijn van diens oorsprong, zoals het geboorteland. Terugkeer erheen is (tijdelijk) ontzegd. De 'troost' is het behoud van leven en de hoop op een einde van de verbanning

Verspreiding versus verbanning

Mensen en volkeren hebben zich naar G'ds wil verspreid over de aarde (diaspora; Bereshit / Genesis 1:28). Nadat G'd aan Awrahams (Abrahams) nakomelingen het Beloofde Land gaf, verspreidde zijn nakomelingen, de Israëlieten, zich daarna weer over de aarde, bijvoorbeeld om handel te drijven. Zo'n verblijf buiten het Beloofde Land is niet hetzelfde als Israëls ballingschap. Ook niet als Israëlieten daar verdrukt worden. Zo was er verdrukking in Egypte (Shemot / Exodus 1:11), maar niet van G'ds wege. Daarom zegende Hij de Israëlieten daar juist tegen de verdrukking in (Shemot / Exodus 1:12). Als hun relatie met G'd goed was, moet hun verdrukking als zonde van heidenen tegen Israëlieten beoordeeld worden. Hun lange verblijf in Egypte tot de Uittocht onder Moshé (Mozes) was dus geen ballingschap.

Een verbanning is geen vrijwillige verspreiding, maar een straf. Toch wordt het, vooral in Joodse geschriften, gelijkgesteld. Waarschijnlijk om de schande van de verbanning te camoufleren. Veel rabbijnen stellen zelfs dat het Talmoedische Judaïsme de 'hogere vorm' van Joodse

G'dsdienst is. In Bijbelse zin betekent verbanning echter verworpen zijn door G'd. Ongeacht of ze (nog) in het Beloofde Land wonen of het in bezit hebben. De meest ernstige vorm van verbanning is 'verstrooiing' (in de windrichtingen; Ezechiël 5:10). Dat is geen verbanning naar een bepaald verbanningsoord, maar het 'verloren' gaan onder de natiën. Zo'n verbanning is uiteindelijk over Israël als natie gekomen.

Israëls verbanning

Israël verbrak eenzijdig G'ds Verbond (Jesaja 24:5), terwijl in de voorwaarden ervan staat dat daar de doodstraf op staat. **G'd heeft echter met een eed gezworen dat Israël voor altijd zou bestaan.** Daarom hanteerde Hij een alternatieve doodstraf; verbanning van Zijn Aangezicht. Tijdens hun ballingschap blijven ze dus besloten onder (de voorwaarden van) het Mozaïsche Verbond. G'ds doel met de verbanning is, dat het volk uitgezuiverd wordt totdat de vrome 'rest' zich bekeerd en Hij hen zal behouden.

Israël onderging twee verbanningen. **1. De 'Ballingschap naar Babyonië'** van 70 jaar (2 Kronieken 36:21; Yermiyahu /Jeremia 29:10); **2. De 'Verstrooiing onder de volken'** van onbepaalde duur. Hun tweede afval wordt zwaarder aangerekend en is dus erger. [.....]

[....]

Volk en natie

Een volk (Hebreeuws: 'Am) en een natie (Hebreeuws: Goy) verschillen. Een volk deelt afstamming, cultuur, geschiedenis en vaak ook een woongebied. Het bestuur is meestal patriarchaal met oudsten. Een natie is als een volk staatsrechtelijk georganiseerd wordt bestuurd met overkoepelende instellingen, zoals een regeringsraad, centrale wetgeving, rechtspraakinstelling en een leger.

G'ds volk (waartoe ook christenen behoren) onderscheidt zich van de volkeren doordat het G'd als Vader heeft. Alleen Israël werd binnen dat volk G'ds natie met een eigen Land. In Israël werd een gedelegeerde vorm van G'ds bestuur concreet. Israël droeg toen grotere verantwoordelijkheid dan de rest van G'ds volk, ondanks dat dit volk al bestond lang vóór Israëls ontstaan. G'ds volk had ook altijd niet-Israëlitische leden en heeft een eigen eeuwig bestaan tijdens Israëls ballingschappen. G'ds volk is gebonden aan G'ds Torah, dus verplicht om sinds de schepping van Israël haar lief te hebben en te zegenen.

Betekenis Israëls verbanning

Onder andere dat:

- G'd straft in het hier en nu (1 Petrus 4:17). Zijn geduld is eindig. Israëls huidige verbanning duurt al bijna twee millennia. Als G'd Israël niet spaarde, zal Hij dan christenen sparen als ze van Hem afvallen (Ha'lwrit / Hebreeën 10:29)?
- G'ds Koninkrijk niet is gevestigd op aarde Omdat er op dit moment geen centraal g'dsdienstig orgaan (de Tempel) op aarde bestaat, is G'ds volk (waaronder de christenheid) verdeeld geraakt. De eenheid is 'verbroken'. Dat is een verzwakking in de dominante heidense wereld. Daardoor neemt de verachting van G'd toe. Wette-loosheid en schandelijkheid worden steeds meer de norm.

Het opgroeien van vromen onder het 'onkruid' maakt dat het onderscheid voor het oog vervaagt (Matityahu / Mattheüs 13:30) en het onderscheid wat er is wordt bespot. Er komt dwang om te zich aan te passen aan de meer derheid. Dat heeft negatieve invloed op G'ds volk (Matityahu / Mattheüs 25:1-13). De herbouw van de Tempel is voorwaarde voor de vestiging van G'ds Koninkrijk op aarde (Yochanan / Johannes 18:36).

- De dienst van Yeshua (Jezus) nog onvervuld is. Hij moet de verzoening van G'ds volk nog vervolmaken. Op de eerste plaats moet Israël verlost en met G'd verzoend worden voor het verbreken van Zijn Verbond. Evenzo moeten de ernstige zonden van christenen vergeven en verzoend worden. Uiteindelijk ook die van de mensheid en de Schepping. Yeshua (Jezus) zal de Koning der aardse koningen en Messias worden.
- De christenheid alleen tijdelijk centraal staat. Door Israëls verbanning maakt Israël geen deel meer uit van G'ds volk. Daardoor komt de christenheid binnen G'ds volk gezien hun omvang en invloed centraal te staan. Vooruitziend daarop sloot Yeshua daarom het Nieuwe Verbond met Zijn leerlingen en niet met Israël. Dit lijkt zichtbaar in de tegenstelling Israël en de Kerk. Dit is echter een vergelijking van 'appels met peren'. Israël is tijdelijk geen natie meer, maar heeft wel volksverband. Zo'n verband heeft de 'Kerk' niet. Ook keert Israël als natie terug tot G'ds volk. Toch denkt de 'Kerk' voor altijd bij G'd centraal te blijven staan en meet zich Israëls oude nationale rechten en beloften aan. Dat toont dat de 'Kerk' G'd en zichzelf niet begrijpt. De 'Kerk' is immers wat anders dan Gods volk. In het beste geval is er enig overlap mee.
- Er Joodse christenen bestaan. Volgens het Judaïsme zou Yeshua alleen relevant zijn voor niet-Joden. Zijn belangrijkste missie is echter nog verborgen; het herstel van Israël. [.....]

[....] Hij bestaat dus in G'ds werkelijkheid op de eerste plaats voor Israël. Individuele Joden hebben dat ingezien en de Berit Ha'Chadasha (Nieuwe Verbond) aangenomen, maar hun individuele 'bekering' staat los van de huidige collectieve Israëls herstel komt volgens de Bijbel alleen op G'ds tijd.

Israëls ballingschap

G'ds verhouding tot Israël

Tijdens de verbanning blijft G'd betrokken op Israël. G'd woont dan wel niet meer onder Israël en ze behoren als ballingen niet langer tot G'ds (functionele) volk, toch waakt Hij over hen. G'd heeft immers Israëls herstel beloofd. Die toekomst betekent hun behoud in het heden.

“Elke schrifttekst is door God geïnspireerd en kan gebruikt worden om onderricht te geven, om dwalingen en fouten te weerleggen, en om op te voeden tot een deugdzzaam leven, zodat een dienaar van God voor zijn taak berekend is en voor elk goed doel volledig is toegerust”.

2 Timotheüs 3:16-17

I STAND UNITED WITH ISRAEL!

Blijf op de hoogte van de gebeurtenissen in Israël en ander nieuws aangaande Israël via het informatieblad CHOSEN PEOPLE. Geef uw emailadres aan ons door, en u ontvangt voortaan CHOSEN PEOPLE via de email.

Wilt u Chosen People niet meer ontvangen, stuur dan ook even een bericht naar onderstaande emailadres en wij halen u van de verzendlijst af.